

AMÉDÉE CORTIER, 1973

–

Amédée Cortier is een abstract schilder en zeefdrukker die zijn opleiding aan de Academie van Gent geniet (1936-42). Hij debuteert, onder invloed van de Latemse expressionisten, postexpressionistisch. Cortier experimenteert rond 1950 met de geometrische abstractie, maar keert met kubistische stillevens terug naar de figuratie. Vanaf 1960 evolueert hij definitief naar de geometrische abstractie die uitmondt in de monochromie. Zijn werk is te zien in musea in Brussel, Doornik, Gent, Oostende en Rotterdam.

In 1973 wordt door de stichting een publicatie over deze constructivistisch werkende kunstenaar ondersteund. Het bestuur is ervan overtuigd dat het werk van deze Gentse schilder het verdient meer bekendheid te krijgen. De schilderijen van Cortier tonen sinds 1957 een consequente toepassing van vlakke kleurvelden. Zo zouden die ook toegepast kunnen worden in onze leefruimte. Het gaat niet om strakke, onpersoonlijke kleurvlakken, want de hand van de schilder is in de uitvoering steeds te herkennen, waardoor het werk intimiteit en persoonlijkheid blijft behouden. Het boek dat Cortier meer bekendheid moet geven en dat de Sikkensprijs financiert, wordt samengesteld door Hein van Haaren, Yves de Smet en William Graatsma, op initiatief van Jo Eyck, de idealistische en kunstminnende directeur van de verfindustrie Jac. Eyck in Heerlen. Het zal worden gedrukt bij Drukkerij Rosbeek te Hoensbroek. Cortier overlijdt echter in 1976 voordat het boek uitkomt.

In 1977 zal tegelijk met het verschijnen van de publicatie zal in het Museum voor Schone Kunsten te Brussel een overzichtstentoonstelling van het werk van Cortier worden gehouden.